

var Officerer, man havde i Indquartering, ligesom det ogsaa kommer i Betragtning, at de paagjældende Kjøbstæder havde indrettet sig derpaa, anskaffet Alt, hvad der behøvedes, Locale til Heste, Magastner osv., saa deraf troer jeg ikke man kan udlede nogen almindelig Slutning. Desuden maa det erindres, saaledes som ogsaa den ærede 3die Deputerede for 2det District (Kirck) paapegede, at Forholdet er ikke det Samme for alle Kjøbstæder, idet det ikke er alle Kjøbstæder, der, uagtet de have Fordeel af at have Indquartering, dog ikke have Byrden af Indquarteringen in natura; men en saadan Ullighed i Kjøbstædernes indbyrdes Forhold til hinanden er ogsaa baade skadelig og i høi Grad generende.

Sidenius: Med Hensyn til den sidste Talers Uttringer kan jeg dog ikke Andet end antage det for temmelig afgjort, at, naar der til dette Thing er indkommet et Lovudkast, som er gaaet igennem det andet Thing, og hvorved der er vedtaget Bestemmelser, som gjøre, at de hidtil ubequarterede Kjøbstæder faae en Byrde af 15000 Rbd. mere at bære, der da foreligger et Faktum, som nok kunde synes at retfærdiggjøre den Frygt, som Kjøbstæderne have følt. Det skulde forresten glæde mig meget om hans Forhaabning maatte gaae i Opfyldelse, at naar Regjeringen forelægger et Lovforslag til at ordne disse Forhold, det da maa vise sig, at Kjøbstædernes Interesse bliver iagttagen.

Dahl: Der til skal jeg tillade mig at bemærke, at Kjøbstæderne som Heelhed ikke blive bebyrdede mere ved det foreliggende Lovforslag end de ere, fordi Byrden bliver fordeelt noget anderledes end hidtil imellem dem. Kjøbstædernes Stilling som Totalitet bliver derved ikke forværret.

Sidenius: Men vel de enkelte.

Roster: Jeg nærer ikke mindre Tillid til det ærede Ministerium, at det jo vil suarest muligt forelægge et Lovudkast, som kan gjøre

de Forhold, som nu synes at være utaalelige for Kjøbstæderne at gaae ind paa, mere taalelige. Naar samtlige Byer og Kjøbstæder paatage sig en Byrde, der er 27,834 Rbd. større end den, de for Diebliffet bære, uden at de faae nogen Forvisning om, at denne Sum bliver fordeelt eller anvendt paa saadan Maade, at den derved bliver til en virkelig Lettelse, da viser Byerne og deres Repræsentanter en Tillid til den kommende Rigsdag, der skal ordne de Forhold, hvortil vi ikke have Leilighed, en Tillid, som er meget stor. Jeg vil imidlertid ikke formindste denne Tillid, forsaavidt den er tilstede, men jeg vil knytte mit Haab til de øvrige Herrers, som have udtalt sig i denne Retning, og forvente at man vil komme til et Resultat, som vil blive hverken mere eller mindre gunstigt end Byerne med Rette kunne vente, at deres Fordringer billigen og retfærdigen blive opfyldte. Det har været mig en Anstødssteen mod at gaae ind paa denne Lov, at jeg saae, at de overdentlig store Summer som af Statskassen kunde indvindes hos Hartkornsyderne, som ifølge tidligere Bestemmelser have henstaaet uindfordrede og som kunde ventes engang at ville komme Statskassen tilgode, at de skulde estergives Hartkornsyderne, uden at man paa samme Tid fik nogen Erstatning, som kunde stille Kjøbstæderne, ikke i et tilsvarende fordeeltigt Forhold, men blot i en Stilling, som simpel Retfærdighed fordrede. Men imidlertid erkjender jeg det for vigtigt, at ogsaa denne Sag bliver afgjort ved dette Lovforslags Vedtagelse, og jeg skal finde mig deri.

Rettelse.

Nr. 210, Pag. 3333, 23de Linie s. n., „Paragrapher“ læs: „Paragraph“.